

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL

“Cannes” municipals

Tal dia com avui al Festival Internacional de Cinema de Cannes s'escolliran les millors pel·lícules i els millors actors i directors del moment. Tal dia com avui al Festival de les Eleccions Municipals d'arreu del Principat i del Regne, s'escolliran els millors guions “de cine” per als propers quatre anys, els millors actors i, cosa curiosa, els directors (de les campanyes) no. Clar que alguns d'ells o d'elles, abans que premis haurien de rebre algun clatellot.

Repassem la història. Si el Festival de Cannes va néixer l'any 1946 premiant el film *La bataille du rail* de René Clément, el Festival de les Eleccions Municipals de la nova era, veia la llum l'abril de 1979 amb un actor novell i desconegut com a protagonista a Lleida: Antoni Siurana. Miro les fotografies de l'època i de-

tecto un no sé què d'Isidre Gavín *avant la lettre* darrere el posat renovador d'aquell jove alcalde... Sentimental com sóc, no puc evitar el recordar amb nostàlgia l'absència d'en Jaume Magre. Un homenot providencial que caldria reinventar. Perquè el Jaume Magre de finals dels setanta constatava: “Tenia la sospita que la cultura era el parent pobre de l'Ajuntament, però ara ja no és una sospita sinó una crua realitat. Hem trobat uns pressupostos en els quals la cultura té quantitats assignades que són alarmantment pessimistes”. Per a l'exercici 2002-03, el pressupost municipal de cultura ha estat el 8'78 %. Cal comentaris?

Retornem a l'actualitat. Camí dels col·legis electorals (sempre hem de ser infants camí de l'escola?) en aquest diumenge de maig repas-

so la cartellera electoral i cinematogràfica per trobar-me amb què: “Passió per Lleida” d'Antoni Siurana rivalitza amb *Posesión infernal* de Sam Raimi?; “La renovació a Lleida” d'Isidre Gavín amb *Mi vida sin mí* d'Isabel Coixet?; “Per les persones. Per tu” de la Pilar Arnalot amb el fulletó ventafocs de *Sucedió en Manhattan* de la Jennifer López?; l’“Atreveix-t'hi” de Xavier Sáez amb *El cazador de sueños* de Lawrence Kasdan?; i *Matrix. Reloaded* dels germans Wachowski no sabia dir si pot competir amb les bicicletes del Francesc Pané, unes bicicletes que, com deia Fernán Gómez, no són per a l'estiu?.

“Alea lacta est”, o sigui, “el dau ha estat tirat” que va dir Juli Cèsar en creuar el Rubicó. Clar que els votants encara som a temps de decidir la sort. Dret i responsabilitat d'escollir el programa, i tot seguit l'actor-director de la pel·lícula que volem viure per als propers 1.460 dies futurs. Per aquest ordre, sí o no?